

Anonym kvinde beretter om sin oplevelser i den danske handelsflåde:

Som sømand har jeg lært at holde hovedet koldt. Jeg kan også godt lide, at faget giver mulighed for at samarbejde med andre mennesker. Det var først, da jeg begyndte som ubefaren skibsassistent, at jeg oplevede, at mit køn kunne virke provokerende på enkelte mænd i faget. Jeg begyndte nemlig samtidig med en ung mand. - Jeg er ikke vokset op med værktøj i hånden, så først vidste jeg ikke, hvad en skævbider var. Den anden ubefarne gik meget op i, at jeg ikke kunne sige ordene korrekt. Den mandlige ubefarne sammenlignede sig hele tiden med mig og mente ikke, at jeg kunne arbejde godt nok. Han brugte meget tid på at hævde sig selv og samtidig nedgøre mig over for kolleger. Efter noget tid blev han fyret. Han gav mig skylden og sagde, at det var fordi ledelsen hellere ville have en kvinde end en fyr. Men der havde ikke været fyringsrunde, så det havde ikke været et valg mellem ham og mig. I forbindelse med chikanen havde jeg kontakt med både min tillidsrepræsentant og med mine ældre kolleger, der beroligede mig. De kunne godt set, hvad der skete.

Hele min ubefarne periode har jeg knoklet og lavet ekstra arbejde. Det er sjældent, man har set mig sidde ned, fordi mine kolleger ikke skulle tro, at jeg hvilede på laurbærrene. Jeg kæmpede for at være lidt bedre end de andre og for at bevise, at jeg hørte til og passede ind i faget. Som befaren skibsassistent fik hun et drømmejob i et internationalt rederi. Her sejlede hun på det Indiske Ocean og Stillehavet. Men jeg var den første kvinde på dækket, og enkelte kolleger havde svært ved at takle det. For dem under tredive var det, som om mit køn truede dem. Det virkede som om, de følte, at de mistede noget af deres mandighed, selv om vi skulle lave samme slags arbejde. Jeg oplevede, at den ældre generation om bord slappede mere af og syntes, det var hyggeligt, at der kom en kvinde. En yngre kollega sagde, at det var underligt, at der var kvinder til søs. Jeg spurgte hvorfor. Fordi I ikke passer ind i faget. Hvorfor ikke? Passer mænd så ikke som pædagoger eller sygeplejerske? Nej, det er kvindearbejde. Det her er mandearbejde.

Jeg vendte hjem til Danmark og et nyt job. Som uddannet har jeg sin faglighed i orden. Min filosofi er, at man altid kan lære nyt. Derfor tager jeg mod alle gode råd med kyshånd. Og hvis der er noget, jeg ikke kan bære, træner jeg, indtil jeg kan bære det. Nu bliver jeg respekteret for mit køn og for det, jeg kan. Men af og til oplever jeg dog, at en kollega foretrækker at spørge en mand til råds i stedet for at følge mine anvisninger. Jeg har stor respekt for den ældre generation, så jeg kan ikke skubbe sådan en til side eller bide ham af. Han er jo meget mere erfaren. Den lumre værkstedshumor tager jeg del i. Vi griner og har det sjovt. De mandlige kolleger kan godt komme med sjofle bemærkninger. Men de har ikke været ubehagelige, så de kender deres grænser. Jeg har fået at vide, at når jeg træder ind i et rum, så taler alle lidt pænere.